

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. liepos 6 d.*

Byloje C-154/05

dėl *Rechtbank te Amsterdam* (Nyderlandai) 2005 m. balandžio 4 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. balandžio 6 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

J. J. Kersbergen-Lap,

D. Dams-Schipper

prieš

Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen,

* Proceso kalba: olandų.

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. Malenovský, J.-P. Puissochet (pranešėjas), A. Borg Barthet ir A. Ó Caoimh,

generalinė advokatė J. Kokott,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- J. J. Kersbergen-Lap,
- Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen, atstovaujamo I. F. Pardaana,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster,
- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos A. Guimaraes-Purokoski,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Nwaokolo, padedamos QC E. Sharpston,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Martin ir P. van Nuffel,

atsižvelgęs sprendimą, priimtą į susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1), iš dalies pakeisto 1999 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 307/1999 (OL L 38, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1408/71) 4 straipsnio 2a dalies ir 10a straipsnio bei IIa priedo aiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant dvi bylas tarp, pirma, J. J. Kersbergen-Lap ir; antra, D. Dams-Schipper ir Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (Darbuotojų draudimo valdymo institutas, toliau – UWV) Raad van Bestuur

(administravimo taryba) dėl pastarosios atsisakymo jiems paskirti pašalpą ne Nyderlanduose pagal 1997 m. balandžio 24 d. Įstatymą dėl jaunų neįgalių asmenų draudimo nuo nedarbingumo (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten, Stb. 1997, Nr. 177, toliau – *Wajong*).

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnis numato:

„Šiame reglamente:

- a) „pagal darbo sutartį dirbantis asmuo“ arba „savarankiškai dirbantis asmuo“ atitinkamai reiškia:
 - i) bet kurį asmenį, apdraustą privalomuoju arba neprivalomuoju nuolatiniu draudimu nuo vieno ar daugiau draudiminių įvykių, kuriuos apima pagal darbo sutartį dirbančių asmenų arba savarankiškai dirbančių asmenų socialinės apsaugos sistemos arba valstybės tarnautojų speciali sistema;

<...>“

- 4 Reglamento Nr. 1408/71 2 straipsnio, apibrėžiančio asmenis, kuriems taikomas šis reglamentas, 1 dalis numato:

„Šis reglamentas taikomas pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ar savarankiškai dirbantiems asmenims ar studentams, kuriems yra taikomi ar buvo taikyti vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai ir kurie yra vienos iš valstybių narių piliečiai <...>, bei jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims.“

- 5 Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnis „Reguliavimo sritys“ numato:

„1. Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

a) ligos ir motinystės išmokas;

b) invalidumo išmokas, įskaitant tas, kurios skirtos darbingumui išsaugoti ar atgauti;

<...>

2. Šis reglamentas taikomas visoms bendrosioms ir specialioms socialinės apsaugos sistemoms, nepaisant to, ar jos susijusios, ar nesusijusios su įmoky mokėjimu, bei sistemoms, susijusioms su darbdavio ar laivo savininko atsakomybe mokant 1 dalyje nurodytas išmokas.

2 a. Šis reglamentas taip pat taikomas specialioms neįmokinėms išmokoms, mokamoms pagal teisės aktus ar sistemas, kitas nei tos, kurios nurodytos 1 dalyje arba neįtrauktos pagal 4 dalies nuostatas, jeigu tokios išmokos yra numatytos:

a) teikti papildomą, pakeičiantį ar pagalbinį draudimą nuo rizikos, kurią apima 1 dalies a–h punktuose nurodytos socialinės apsaugos sritys; arba

b) tik kaip speciali neįgalių asmenų apsauga.

<...>

4. Šis reglamentas netaikomas socialiniai paramai <...>

<...>“

- 6 Dėl Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 2a dalyje nurodytų specialių neįmokinių išmokų šio reglamento 10 a straipsnio 1 dalis numato:

„Nepaisant 10 straipsnio ir III antraštinės dalies nuostatų, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, 4 straipsnio 2a dalyje nurodytos specialios neįmokinės išmokos pinigais mokamos tikrai valstybės narės, kurioje jie gyvena, teritorijoje pagal tos valstybės teisės aktus, su sąlyga, kad tokios išmokos yra išvardytos IIa priede. Tokias išmokas moka ir jų išlaidas padengia gyvenamosios vietos įstaiga.“

- 7 IIa priedo J punkte išmokos, kurios Nyderlanduose suteikiamos dėl jaunų neįgalių asmenų nedarbingumo pagal *Wajong*, yra laikomos specialiomis neįmokinėmis išmokomis.

Nacionalinės teisės aktai

- 8 Nyderlanduose yra įvairių draudimo nuo nedarbingumo formų.
- 9 1966 m. vasario 18 d. Įstatymas dėl draudimo nuo nedarbingumo (*Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering*, Stb. 1966, Nr. 84, toliau – WAO) apdraudžia darbuotojus nuo rizikos netekti atlyginimo, atsirandančios dėl ilgalaikio nedarbingumo. Šis draudimas yra finansuojamas iš darbdavio privalomų įmokų nuo atlyginimo, kurį jis moka savo darbuotojams. Kad būtų galima pasinaudoti išmoka remiantis WAO, pagal darbo sutartį dirbantis darbuotojas turi būti apdraustas, kai tampa nedarbingu.

- 10 Be to, iki 1998 m. sausio 1 d. 1975 m. gruodžio 11 d. Įstatymas dėl bendrojo draudimo nuo nedarbingumo nustatymo (Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, Stb. 1975, Nr. 674, toliau – AAW) įtvirtino visus gyventojus apimančią bendrą privalomąjį draudimą nuo ilgalaikio nedarbingumo finansinių pasekmių.
- 11 Nuo 1998 m. sausio 1 d. AAW buvo pakeistas, pirma, 1997 m. balandžio 24 d. Įstatymu dėl savarankiškai dirbančių asmenų draudimo nuo nedarbingumo (Wet arbeidsongeschiktheids-verzekering zelfstandigen, Stb. 1997, Nr. 176), taikomu savarankiškai dirbantiems asmenimis, ir, antra, *Wajong*, kuriuo siekiama apsaugoti neįgalius jaunos asmenis nuo ilgalaikio nedarbingumo finansinių pasekmių.
- 12 *Wajong* numato minimalios išmokos mokėjimą jauniems asmenims, kurie yra visiškai arba dalinai ilgalaikį laikotarpį nedarbingi prieš jiems patenkant į darbo rinką. Jaunais neįgaliais asmenimis laikomi rezidentai, kurie sulaukę septyniolikos metų jau buvo nedarbingi, arba tuo atveju, jeigu nedarbingais tapo vėliau, tie, kurie mokėsi mažiausiai 6 mėnesius iki dienos, kai jie tapo nedarbingais. Išmoka negali būti išmokėta anksčiau, nei sukanka aštuoniolika metų.
- 13 Pagal *Wajong* suteiktos išmokos suma priklauso nuo nedarbingumo laipsnio ir visiško nedarbingumo atveju siekia 70 % įstatymais nustatyto minimalaus atlyginimo. Teisė į šią išmoką nesusijusi su draudimo premijos arba įmokos mokėjimu. Jai taip pat netaikoma su teise į išmoką turinčio asmens nuosavomis lėšomis susijusi sąlyga, tačiau minėta išmoka gali būti sumažinama, kai pajamos gaunamos iš darbo, arba šios išmokos kumuliacijos su kitomis nedarbingumo išmokomis atveju.

- 14 *Wajong* numatyta išmoką išmoka Arbeidsongeschiktheidsfonds jonggehandicapten (Jaunų neįgalių asmenų nedarbingumo fondas) ir pagal šio įstatymo 64 straipsnio a punktą ji finansuojama iš valstybės iždo.
- 15 Skirtingai nuo AAW, kuris nenumato jokių apribojimų, pagal *Wajong* suteiktos pašalpos eksportavimas yra apribotas. *Wajong* 17 straipsnio 1 dalis iš tikrųjų numato, kad „teisė į nedarbingumo išmoką baigiasi <...> pirmą mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį jaunas neįgalus asmuo apsigyveno už Nyderlandų teritorijos ribų, dieną“.
- 16 Vis dėlto *Wajong* 17 straipsnio 7 dalis leidžia UWV nukrypti nuo šios nuostatos, kai teisė į išmoką praradimas sukelia „didelės neteisybės“ situaciją. 2003 m. gegužės 2 d. įsigaliojusiam sprendime, susijusiam su gairėmis, taikytinomis *Wajong* numatytų išmokų mokėjimo išlaikymui išmokos gavėjui išvykus į užsienį (*Beleidsregels voortzetting Wajong-uitkering buiten Nederland*, Stcrt. 2003, Nr. 84), UWV Raad van Bestuur patikslino, kad ši „didelės neteisybės“ sąvoka nurodo atvejį, kada, pirma, jaunas neįgalus asmuo turi imperatyvių priežasčių persikelti gyventi už Nyderlandų teritorijos ribų ir, antra, reikia manyti, kad nutraukus šios išmokos mokėjimą jam labai pakenkiama. Imperatyviomis priežastimis laikoma būtent tai, kad tam tikrą laiką reikia gydytis, priimamas darbo, kuris suteikia tam tikrą reintegracijos perspektyvą, pasiūlymas, arba reikia išvykti kartu su asmenimis, nuo kurių priklauso jaunas neįgalus asmuo, kai šie asmenys priversti palikti Nyderlandus.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 17 J. J. Kersbergen-Lap, gimusi 1964 m. sausio 15 d., ir D. Dams-Schipper, gimusi 1970 m. sausio 19 d., ilgą laikotarpį yra nedarbingos nuo 80 iki 100 %. Iki 1998 m.

pagal AAW joms buvo paskirtos nedarbingumo išmokos. 1998 m. sausio 1 d. ši išmoka buvo perskaičiuota į išmoką pagal *Wajong*. 2002 m. J. J. Kersbergen-Lap apsigyveno Prancūzijoje, o D. Dams-Schipper – Vokietijoje. Joms persikėlus iš abiejų buvo atimta teisė gauti išmokas pagal UWV.

18 J. J. Kersbergen-Lap ir D. Dams-Schipper šiuos sprendimus apskundė. Abiem atvejais UWV *Raad van Bestuur* nusprendė, kad skundai yra nepagrįsti, ir nurodė, kad abu suinteresuotieji asmenys negalėjo remtis „didelės neteisybės“ situacija.

19 Ir J. J. Kersbergen-Lap, ir D. Dams-Schipper dėl šių sprendimų pateikė ieškinį *Rechtbank te Amsterdam*.

20 Šis teismas nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar išmoka pagal *Wajong*, Reglamento Nr. 1408/71 IIa priede paminėtą įstatymą, turi būti laikoma šio reglamento 4 straipsnio 2a dalyje nurodyta specialia neįmokine išmoka, dėl ko tokiems asmenims, kokios yra ieškovės pagrindinėje byloje, gali būti taikoma tik šio reglamento 10a straipsniu įdiegta koordinuojanti nuostata, ir todėl nagrinėjama išmoka gali pasinaudoti tik Nyderlanduose gyvenantis asmuo?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 21 Tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas privalo apibrėžti klausimų, kuriuos jis ketina pateikti Teisingumo Teismui, dalyką. Iš tikrųjų tik nacionaliniai teismai, į kuriuos buvo kreiptasi dėl ginčo ir kuriems tenka atsakomybė dėl sprendimo, atsižvelgdami į kiekvienos bylos aplinkybes, gali nuspręsti dėl prejudicinio sprendimo reikalingumo, kad galėtų priimti savo sprendimą, ir dėl Teisingumo Teismui pateikiamų prejudicinių klausimų tinkamumo (šiuo klausimu žr. 1997 m. vasario 27 d. Sprendimo *Van den Boogaard*, C-220/95, Rink. p. I-1147, 16 punktą; 1997 m. kovo 20 d. Sprendimo *Farrell*, C-295/95, Rink. p. I-1683, 11 punktą; 1999 m. kovo 16 d. Sprendimo *Castelletti*, C-159/97, Rink. p. I-1597, 14 punktą ir 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Gantner Electronic*, C-111/01, Rink. p. I-4207, 34 punktą).
- 22 J. J. Kersbergen-Lap savo rašytinių pastabų pabaigoje Teisingumo Teismui pateikia kitus klausimus nei nacionalinis teismas savo sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir papildė juos kitais klausimais papildomose pastabose. Atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau nurodytame punkte, tokių klausimų, kurie yra platesni negu nacionalinio teismo pateiktieji, nereikia nagrinėti.
- 23 Savo prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar *Wajong* numatyta išmoka jauniems neįgaliems asmenims, t. y. išmoka, paminėta Reglamento Nr. 1408/71 Ila priede, yra speciali neįmokinė išmoka to pačio reglamento 4 straipsnio 2a dalies prasme, taigi tokių asmenų, kokios yra ieškovės pagrindinėje byloje, situacija reglamentuojama išimtinai to pačio reglamento 10a straipsnio įdiegta koordinavimo sistema, todėl minėta išmoka gali pasinaudoti paprastai tik Nyderlanduose gyvenantys asmenys.

- 24 Pagrindinės bylos ieškovės patenka į Reglamento Nr. 1408/71 taikymo sritį, nes jos priklausė Nyderlandų socialinės apsaugos sistemai ir kaip apdraustosios turėjo teisę į nedarbingumo išmokas, jeigu gyveno šios valstybės narės teritorijoje (pagal analogiją būtent žr. 1979 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Pierik*, 182/78, Rink. p. 1977, 4 punktą ir 1992 m. kovo 10 d. Sprendimo *Twomey*, C-215/90, Rink. p. I-1823, 13 punktą).
- 25 Reglamento Nr. 1408/71 10a straipsnyje numatytos nuo socialinės apsaugos išmokų eksportuojamumo leidžiančios nukrypti nuostatos turi būti aiškinamos griežtai. Ši nuostata gali būti taikoma tik išmokoms, tenkinančioms to pačio reglamento 4 straipsnio 2a dalyje nustatytas sąlygas, t. y. išmokoms, kurios tuo pačiu metu turi specialų ir neįmokinį pobūdį ir kurios paminėtos šio reglamento IIa priede (šiuo atžvilgiu žr. 2001 m. kovo 8 d. Sprendimo *Jauch*, C-215/99, Rink. p. I-1901, 21 punktą).
- 26 Kaip buvo priminta šio sprendimo 7 punkte, pagal *Wajong* suteikta išmoka yra numatyta Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 2a dalies specialių neįmokinių išmokų sąrašė, kuris yra to pačio reglamento IIa priedo dalykas.
- 27 Taigi reikia išsiaiškinti, ar, pirma, nagrinėjama išmoka turi specialų pobūdį ir teikia papildomą, pakeičiantį ar pagalbinį draudimą nuo rizikos, kurią apima viena ar keletas Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalyje numatytų socialinės apsaugos sričių, ir, antra, ar tokia išmoka turi neįmokinį pobūdį.

Dėl išmokos pagal Wajong specialaus pobūdžio

Šalių argumentai

- 28 UWV, visos pastabas pateikusios vyriausybės ir Europos Bendrijų Komisija mano, kad specialios išmokos, kurios yra Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 2a dalies dalykas, yra mišraus pobūdžio.
- 29 Minėtų įstojusių į bylą šalių, išskyrus Jungtinės Karalystės vyriausybę, kurios pastabos dėl išmokai suteiktino statuso nėra tikslios, nuomone, pagal *Wajong* suteikta pašalpa turi mišriai išmokai būdingus požymius. Ji apima, pirma, socialinę apsaugą tiek, kiek ji pagal šioje srityje taikomus suteikimo kriterijus suteikia teisę asmenims, susiduriantiems su (nedarbingumo) rizika, kurios atžvilgiu paprastai taikoma socialinės apsaugos išmoka, ir, antra, socialinę pagalbą tiek, kiek ji nebūtų grindžiama veiklos arba įmokų mokėjimo laikotarpiais ir kiek ja būtų siekiama sušvelninti reikalingumo būseną, užtikrinant svarbias minimalias pajamas jauniems neįgaliems asmenims. Tokia išmoka visą laiką yra glaudžiai susijusi su atitinkamos valstybės socialine-ekonomine situacija ir apskaičiuojant jos sumą, kadangi ji apskaičiuota Nyderlanduose nustatyto minimalaus atlyginimo pagrindu, atsižvelgiama į pragyvenimo lygį toje valstybėje narėje.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 30 Speciali išmoka Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 2a dalies prasme apibrėžiama pagal jos tikslus. Ji turi pakeisti ar papildyti socialinės apsaugos išmoką ir būti socialiniu bei ekonominiu pagrindu pagrįsta socialine pagalba bei nustatyta

objektyvius kriterijus nustatančiais teisės aktais (žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Skalka*, C-160/02, Rink. p. I-5613, 25 punktą ir minėtą Teisingumo Teismo praktiką).

- 31 Kaip pažymėjo Nyderlandų vyriausybė, *Wajong* numatyta išmoka yra pakeičiančioji pašalpa, skirta asmenims, kurie neatitinka draudimo sąlygų, kad gautų invalidumo išmoką Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies b punkto prasme. Užtikrindama minimalias pajamas socialiai silpnai grupei (jauniems neįgaliems asmenims), pašalpa pagal *Wajong* yra socialiniu ir ekonominiu pagrindu pagrįsta socialinė pagalba. Be to, ji suteikiama remiantis objektyviais įstatymo apibrėžtais kriterijais.
- 32 Kalbant apie tai, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama išmoka yra suteikiama nesant būtybės atsižvelgti į jos reikalingumą arba suinteresuotojo asmens turtą, kaip pažymėjo Komisija, dauguma jaunų neįgalių asmenų neturėtų pakankamų pragyvenimo pajamų, jeigu negautų šios pašalpos.
- 33 Be to, minėta išmoka yra glaudžiai susijusi su socialiniu-ekonominiu Nyderlandų kontekstu, nes ji atlieka minimalaus atlyginimo ir pragyvenimo lygio šioje valstybėje narėje funkciją. Taigi Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, kad su socialine aplinka glaudžiai susijusios išmokos gali būti suteiktos su sąlyga, jog asmuo gyvena valstybėje, kurioje yra kompetetinga institucija (šiuo atžvilgiu žr. 1988 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Lenoir*, 313/86, Rink. p. 5391, 16 punktą; 1997 m. lapkričio 4 d. Sprendimo *Snares*, C-20/96, Rink. p. I-6057, 42 punktą ir 2001 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Leclere ir Deaconescu*, C-43/99, Rink. p. I-4265, 32 punktą).
- 34 Iš to matyti, kad pagal *Wajong* suteikta išmoka turi būti laikoma specialia išmoka Reglamento Nr. 1408/71 prasme.

Dėl neįmokinio išmokos pagal Wajong pobūdžio

- 35 UWV, visos pastabas pateikusios vyriausybės bei Komisija mano, kad *Wajong* pašalpa neturi neįmokinio pobūdžio.
- 36 Esminis kriterijus šioje srityje yra realus atitinkamos išmokos finansavimo būdas (šiuo atžvilgiu žr. minėto sprendimo *Jauch* 32 ir 33 punktus). Teisingumo Teismas nagrinėja, ar šis finansavimas tiesiogiai arba netiesiogiai užtikrinamas socialinėmis įmokomis ar valstybės lėšomis.
- 37 Pagal *Wajong* suteiktai išmokai finansuoti reikalingos lėšos yra gaunamos iš valstybės išdo, taigi iš valstybės biudžeto. Be to, šiai pašalpai suteikti netaikoma sąlyga, kad pašalpos gavėjas taip pat turėtų teisę į kitą socialinės apsaugos įmokinio pobūdžio išmoką. Atsižvelgiant į asmenų grupę, kuriai priklauso šie pašalpos gavėjai, juo labiau negali kilti klausimas dėl netiesioginio finansavimo įmokomis.
- 38 Todėl nustatyta, kad išmoka, suteikta pagal *Wajong*, turi būti laikoma turinčia neįmokinį pobūdį Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 2a dalies prasme.

Dėl įgytos teisės pažeidimo

Šalių argumentai

- 39 J. J. Kersbergen-Lap tvirtina, kad Reglamento Nr. 1408/71 10a straipsnyje numatytų išmokų neeksportuojamumu negali būti remiamasi gavėjų, kurie AWW pagrindu išmoką gaudavo iki 1998 m., atžvilgiu. Tai pažeistų įgytą teisę.

- 40 Iš tikrųjų 1998 m., *Wajong* įsigaliojimo metu ir nuo išmokos, kaip specialios neįmokinės išmokos, įrašymo į Reglamento Nr. 1408/71 IIa priedą, pagrindinės bylos ieškovės gaudavo pagal AAW suteikiamą išmoką jauniems neįgaliems asmenims, kuriai nebuvo taikomas su jos eksportuojamumu susijęs apribojimas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 41 Neesant būtinybės patikrinti, ar *Wajong* numatyta išmoka iš tikrųjų buvo skirta siekiant kitu pavadinimu užtikrinti pagal AAW suteiktos išmokos tęstinumą, asmuo, esantis tokioje pačioje padėtyje kaip ir ieškovės pagrindinėje byloje, negalės, priešingai nei teigia J. J. Kersbergen-Lap, remtis įgytų teisių išsaugojimo principu, kad gautų pagrindinėje byloje nagrinėjamą išmoką, nepaisant apsigyvenimo už Nyderlandų teritorijos ribų.
- 42 Iš tikrųjų, nors teisinio saugumo principas draudžia, kad reglamentas būtų taikomas atgaline data, neatsižvelgiant į palankias arba nepalankias pasekmes, kurias toks taikymas galėtų sukelti suinteresuotajam asmeniui, tas pats principas reikalauja, kad visos faktinių aplinkybių situacijos paprastai būtų, išskyrus aiškias priešingo pobūdžio nuorodas, įvertintos pagal tuo metu galiojusias teisės normas (1978 m. spalio 12 d. Sprendimo *Belbouab*, 10/78, Rink. p. 1915, 7 punktą). Jeigu naujasis įstatymas yra skirtas tik ateičiai, jis taip pat taikomas, išskyrus leidžiančias nukrypti nuostatas, pagal ankstesnįjį įstatymą atsiradusių situacijų ateities pasekmėms (šiuo atžvilgiu žr. 1978 m. vasario 15 d. Sprendimo *Bauche ir Delquignies*, 96/77, Rink. p. 383, 48 punktą; 1978 m. spalio 25 d. Sprendimo *Koninklijke Scholten-Honig ir De Bijenkorf*, 125/77, Rink. p. 1991, 37 punktą; 1981 m. vasario 5 d. Sprendimo *P. prieš Komisiją*, 40/79, Rink. p. 361, 12 punktą; 1986 m. liepos 10 d. Sprendimo *Licata prieš Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą*, 270/84, Rink. p. 2305, 31 punktą ir 2002 m. vasario 7 d. Sprendimo *Kauer*, C-28/00, Rink. p. I-1343, 20 punktą).

43 Pagrindinėje byloje *Wajong* įsigaliojo ir buvo įrašytas į Reglamento Nr. 1408/71 Ila priedą iki ieškovių pagrindinėje byloje persikėlimo gyventi už Nyderlandų teritorijos ribų. Nesant priešingos pereinamosios nuostatos, būtent 1998 m. birželio 4 d. Tarybos reglamente Nr. 1223/98, iš dalies keičiančiame Reglamentą Nr. 1408/71 ir Reglamentą (EEB) Nr. 574/72, nustatantį Reglamento Nr. 1408/71 įgyvendinimo tvarką (OL L 168, p. 1), iš šių faktinių aplinkybių (apsigyvenimas už Nyderlandų teritorijos ribų) kilusios teisinės pasekmės (pagal *Wajong* suteiktos išmokos eksportuojamumas ar neeksportuojamumas) turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant į taisyklės, taikytas šios faktinės situacijos susidarymo metu, vadinasi, atsižvelgiant į naująsias nuostatas.

44 Todėl į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad pagal *Wajong* suteikta išmoka turi būti laikoma specialia neįmokine išmoka Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 2a dalies prasme, todėl reikia taikyti tik šio reglamento 10a straipsnio koordinavimo taisyklę, o minėtą išmoką gali gauti tik Nyderlanduose gyvenantis asmuo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias pateikė pagrindinės bylos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

Pagal 1997 balandžio 24 d. Įstatymą dėl jaunų neįgalių asmenų draudimo nuo nedarbingumo (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten) suteikta išmoka turi būti laikoma specialia neįmokine išmoka 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, iš dalies pakeisto 1999 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 307/1999, 4 straipsnio 2a dalies prasme, todėl turi būti taikoma tik šio reglamento 10a straipsnio koordinavimo taisyklė, o minėtą išmoką gali gauti tik Nyderlanduose gyvenantis asmuo.

Parašai.